

варишъ. Сокъ можешъ да вземешъ сѫщо. Това до нѣкаждъ ви се позволява.

Сега, като се проповѣдва тази велика Истина, казвате: колко е строго! Нѣмаме ли право да ядемъ както си искаме? — Нѣмаме право. Слѣдователно, тия излишещи по нѣкога се натрупватъ и въ желанията ни. Съвременнитѣ хора иматъ чрѣзмѣрно желания, но не всички желания трѣбва да живѣятъ. Тия, обаче, които трѣбва да живѣятъ, на които да дадемъ животъ, се нуждаятъ отъ извѣстна храна. Да кажемъ, имашъ десе~~ть~~ души приятели. Обичашъ ги, но ако тѣ се нагласяте нѣкой денъ да ти дойдатъ единъ подиръ другъ на гости, ти непрѣменно трѣбва да имъ сложишъ трапеза. Ако не имъ сложишъ, ще кажатъ: толкова врѣме мина, и той нищо не ни гости. Затуй, умниятъ ще извика всичките 10 души приятели заедно и ще имъ сложи една общата трапеза, а не по отдѣлно — 10 трапези нѣма да имъ сложи. И природата не тѣрпи много угощения, защото нашите угощения често служатъ за спѣнка въ еволюцията на други сѫщества. Ето защо въ всичките религии, въ окултната наука всѣкога се прѣпорожчва въздѣржание. Подъ въздѣржание не се разбира абсолютенъ постъ, но да нѣма никакъвъ излишекъ. Колкото малко и да ядешъ, въ душата си трѣбва да благодаришъ на Бо-